

חלק ראשון

ת.א. 22-02-34398

בבית משפט השלום
בכפר סבא

בעניין:

התובעים:

1. אהובה קופרמן, ת.ז. 003402724
2. יובל קופרמן, ת.ז. 5727811
3. אלעד קופרמן, ת.ז. 024528242
עזבון הנוח שאול קופרמן ז"ל
ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אריאל פרייברג ואח'
מרח' אבא הלל 7, רמת גן
טל': 03-7412358 ; פקס: 077-3180983
דוא"ל: Frei.ariel@gmail.com

- נ ג ד -

הנתבע:

בית אבות "עמל בשרון" ח.פ. 513451609
מרח' אחוזה 301, רעננה טל': 072-395-2283
ע"י ב"כ עוה"ד בני ירושלמי ושות' מ.ר. 12977
מרח' סעדיה גאון 24, תל אביב, 67135
טל': 03-5625030 ; פקס: 03-5625010
דוא"ל: lawoffice@yerushalmi-law.co.il

כתב הגנה מטעם הנתבע

הנתבע מתכבדת בזאת להגיש את כתב הגנתה ותהיה מיוצגת בתביעה זו על ידי עוה"ד הנ"ל.

- א. טענות הנתבע בכתב הגנתה נטענות בהשלמה ו/או לחלופין, הכול בהתאם לעניין ולהקשר הדברים.
- ב. מקום שנטענות בכתב הגנה זה טענות עובדתיות חלופיות אין הדבר נובע אלא מאי-ידיעת העובדות לאשורן.
- ג. כל הטענות הנטענות בכתב התביעה מוכחות בזה, אלא אם הודתה הנתבע במפורש בטענה או בעובדה.
- ד. אין בהעלאת טענה ו/או אזכור עובדה בכתב הגנה זה כדי להעביר את נטל הראייה מן התובעת מקום שנטל זה מוטל על כתפיו מראש.
- ה. הנתבע שומרת על זכותה לתקן כתב הגנתה בהתאם ו/או לשלוח הודעות לצדדים שלישיים לאחר השלמת ההליכים המקדמיים.
- ו. בכוונת הנתבע להגיש את חוות דעתו של פרופ' משה זוננבליק, מומחה למחלות פנימיות ולמחלות זקנה, ומבוקשת ארכה קצרה בת 10 ימים לצורך הגשתה.
- ז. הנתבע שומר על זכותו לצרף מסמכים רפואיים נוספים ו/או חוות דעת נוספות במידת הצורך.

חלק שני

בפתח הדברים, הנתבע יציין כי הוא מביע צער והשתתפותו בצער המשפחה על פטירתו של המנוח ואולם, כפי שיובהר להלן, פטירתו של המנוח הינה נוכח מהלך טבעי של מצבו הרפואי הבסיסי. חשוב להדגיש, כי פעולת החייאה, פעולה קשה כשלעצמה, היתה מותירה את המנוח במצב קשה מאוד מבחינה נוירולוגית, קוגניטיבית ותפקודית, עם פגיעה קשה באיכות חייו וסבל רב לו ולמשפחתו וקיצור ניכר בתוחלת חייו.

טענות מקדמיות

הנתבע תקדים ויטען כי דין התביעה כנגדה להידחות ולחלופין להימחק על הסף, וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן:

מחמת היעדר עילה :

1. אין ולא הייתה כל רשלנות במעשי הנתבע ו/או מי מטעמו במהלך הטיפול הרפואי שהעניקו למנוח. הנתבע ו/או מי מטעמו העניקו למנוח טיפול נכון, סביר, בהתאם לסטנדרטים רפואיים מקובלים ונזקיהם הנטענים של (המוכחים כשלעצמם) נגרמו חרף הטיפול המסור והמקצועי שניתן לה ולא בגינו ולא היתה לנתבע ו/או מי מטעמו כל דרך למונעו.
2. הנתבע ו/או מי מטעמו נקטו בכל אמצעי הזהירות המקובלים בטיפול ובמעקב אחר המנוח וזאת בהתאם למצבו.
3. הטיפול שניתן למנוח ע"י הנתבע ו/או מי מטעמו היה הנכון ו/או המתאים ו/או המתחייב בהתאם לפרקטיקה המקובלת ולאור המצג שעמד בפני הנתבע ו/או מי מטעמו, בכל שלב ושלב בזמן אמת.
4. טענותיו של מומחה התביעה כולן הינן טענות העולות כדי "חוכמה שלאחר מעשה בלבד" ואין בנסיבות העניין כדי להקים לתובעים כל עילת תביעה כלפי הנתבע ו/או מי מטעמו.
5. הנתבע ו/או מי מטעמו לא הפרו כל חובת זהירות שהיא כלפי המנוח ו/או אחרת, ואין בנסיבות הנטענות בכתב התביעה כדי להטיל על הנתבע כל אחריות שהיא ו/או כדי לשמש כל ראיה שהיא כאילו הנתבע ו/או מי מטעמו הפרו חובת זהירות כלשהי אותה הם חבו כלפי המנוח, ושהפרת חובת זהירות זו היא שגרמה לנזקיו הנטענים והמוכחים כשלעצמם של התובעים, לרבות פטירתה המצערת של המנוח.
6. הנתבע ו/או מי מטעמו נהגו כרופאים סבירים ו/או כצוות רפואי סביר ו/או מוסד סביר, פעלו באופן מקצועי ומילאו את כל החובות המוטלות עליהם כדבעי. במסגרת זו סיפק הנתבע ו/או מי מטעמו למנוח טיפול וייעוץ נכון, מקובל, נאות, ברמה גבוהה ומתאימה, ללא רשלנות ו/או מחדל כלשהו מצידם, ולפיכך אין כל מקום לייחס לנתבע ו/או מי מטעמו התנהגות רשלנית כלשהי.
7. הנתבע ו/או מי מטעמו העניקו למנוח טיפול מקצועי ומיומן, תוך ביצוע הפעולות הנדרשות ומתן הוראות טיפוליות מתאימות וראויות.
8. התובעים מנועים מלטעון כל טענה שברפואה שאינה מבוססת בחוות דעת רפואית כנדרש.
9. חו"ד מומחה התביעה מהווה "חוכמה שלאחר מעשה".

בהיעדר קשר סיבתי :

10. נזקיו הנטענים, והמוכחים, של המנוח והתובעים אירעו כתוצאה ממצבו הרפואי הבסיסי של המנוח ו/או מנסיבות שאינן תלויות בנתבעת ו/או מי מטעמו, וללא קשר לטיפול המקובל והראוי שניתן לתובעת ע"י הנתבע ו/או מי מטעמו, ואשר ניתקו כל קשר סיבתי בין הטענות (המוכחות) כנגד הנתבע ו/או מי מטעמו לבין נזקיו המוכחים של התובעת.
11. הנתבע יטען להיעדר קשר בין נזקיהם של התובעים, לרבות פטירתו המצערת של המנוח, הנטענים והמוכחים, לבין המעשים והמחדלים הנטענים, המוכחים של הנתבע ו/או מי מטעמו.
12. הנזקים הנטענים, המוכחים, נגרמו חרף הטיפול המסור של הנתבע ו/או מי מטעמו וכתוצאה מגורמים אחרים אשר אינם בשליטת הנתבע ו/או מי מטעמו ולא ניתנים היו למניעה ע"י הנתבע ו/או מי מטעמו.
13. אירוע המקרה ו/או נזקיו הנטענים של המנוח (המוכחים כשלעצמם) היו בלתי ניתנים למניעה ו/או בלתי ניתנים לצפייה באורח סביר.
14. ביצוע החייאה במצבו של המנוח ספק אם היתה מצליחה ומאריכה את תוחלת חייו של המנוח, וגם לו הצליחה הרי, שהמנוח היה נותר עם פגיעה נוירולוגית קשה ביותר, סבל רב, איכות חיים ירודה מאוד ותוחלת חיים קצרה.

תמצית טענות הנתבע :

- א. המנוח יליד 1934, בן 86 במועד פטירתו ביום 12.1.20 במחלקה הסיעודית של הנתבע. המנוח טופל במסגרת המחלקה הסיעודית של הנתבע במשך שנתיים, התקבל למחלקה ביום 1.1.18. מהרשומה הרפואית עולה כי למנוח היסטוריה רפואית קשה שהצריכה את הוצאתו מהבית על רקע מצבו הרפואי והתפקודי. המנוח סבל ממחלות רקע

רבות כגון, מחלת לב איסכמית עם אי ספיקת לב וקוצב לב, לאחר דימום מוחי, ית"ד, יתר שומנים בדם, גלאוקומה, ניוון מפרקים גדולים, הגדלה של הפרוסטטה. נוסף על אלה סבל גם מדמנציה בחומרה קשה על רקע אלצהמיר שאובחן בשנת 2017.

ב. כפועל יוצא ממצבו של המנוח הוא הגיע למחלקה כשהוא במצב סיעודי עקב חוסר ניידות, זקוקה לעזרה רבה בפעולות ה-ADL מרותק לכסא גלגלים, עם התמצאות חלקית בזמן ובמקום, זיכרון ושיפוט לקויים ושימוש קבוע במכנסון.

א. לאורך כל שהותו במסגרת הנבע המנוח טופל ע"י צוות המחלקה במסירות רבה ומשפחתו היתה מעורבת בכל שלבי הטיפול בו. בחודשים האחרונים לחייו חלה התדרדרות במצבו הבריאותי והוא היה מאושפז פעמיים בביה"ח מאיר בחודשים נובמבר ודצמבר 2019 בשל גידול בשלפוחית השתן ודימומים חוזרים. מצבו הכללי התדרדר והופיעו בעיות באכילה וקבלת שיתוף פעולה עימו, גם בשלב זה משפחתו עודכנה והיתה מודעת למצב. לציין כי ממאירות בכיס השתן הוא אחד הגידולים שעלול לגרום לסבל עתידי גדול ביותר. גם הרופאים וגם בני המשפחה דחו ככל שניתן הטיפול הניתוחי הכרוך בהרדמה כללית שעלולה היתה להעמיד את המנוח בסיכון לאור מצבו הרפואי והקוגניטיבי של המנוח, וכן מתוך מחשבה על איכות חייו.

ג. בהתאם לרשומות הרפואיות תועדו מס' שיחות עם המשפחה לגבי מצבו של המנוח והמשפחה הביעה לא אחת סירוב מודע לפעולות או התערבויות ניתוחיות או טיפולים נוספים, כך למשל: ביום 22.12.19 שיחה עם התובעת 1 כדי לעדכן שהמנוח מסרב לאכול, תועד כי "אהובה והילדים מבינים ומודעים למצב כרגע מסרבים להתערבות ניתוחית וטלטלות".

ביום 15.12.19 תועד כי נערכה שיחה טלפונית עם אשתו לגבי מצב הדייר.

ביום 7.10.19 תועד כי אשתו קיבלה הסבר על מצבו וטיפול

ביום 5.5.19 תועד כי "אשתו של דייר לא מעוניינת באשפוז עקב דימום מדרכי השתן".

ביום 11.4.19 תועד כי דווח על דימום מדרכי השתן בכמות גדולה. משפחה לא מעוניינת באשפוז או בטיפול אגרסיבי איזשהו.

ד. המנוח ככל הידוע לא כתב הוראות רפואיות מקדימות. כמו כן בני משפחתו והאפוטרופוס לא הנחו את הצוות הרפואי באשר לקבלת החלטות בסוף החיים. בנוסף, מונה לו בתקופה האחרונה אפוטרופוס לגוף.

ה. ביום 12.1.20 בשעה 8:40 הצוות התרשם כי המנוח לא מגיב והוא נבדק ע"י רופא המחלקה. בהגעת הרופא, המנוח היה ללא סימני חיים: ללא דופק וללא נשימה ונקבע מותו. לאור מצבו הרפואי והתפקודי של המנוח, ובהתאם למסר שהועבר ע"י המשפחה כפי שגם עולה מהרשומות, הימנעות הצוות מפעולות החייאה (פעולות קשות כשלעצמן) היתה ההחלטה הנכונה והראויה בנסיבות המקרה.

ו. במאמר מוסגר יוסבר, כי פעולה החייאה מלאה כוללת עיסויים ושבירה של צלעות בית החזה, קרי ביצוע החייאה במצבו של המנוח הינה כשלעצמה פעולה קשה בפרט, לאור מצבו הרפואי התפקודי והקוגניטיבי של המנוח.

ז. למעשה המנוח סבל מדום לב ונדרשה החלטה מיידית באם לבצע החייאה או לא. בסיכום אירוע הפטירה נרשם על ידי דר קרמקולוב "לפי הוראות של משפחה לא בוצעו פעולות החייאה". כפי שעולה מהתיעוד, הצוות הרפואי בהכירו את מצבו הרפואי והתפקודי של המנוח ואת הגישה של המשפחה סבר כי אכן כך יש לנהוג.

ח. לו זו בלבד אלא, שתפקידו של הרופא הינן לבצע את הפעולות לטובת הדייר המטופל. הצוות הרפואי שקל את הסיכוי הנמוך ביותר שהמנוח ישרוד את ההחייאה הקשה וכפי שעולה גם בספרות הרפואית. לנגד עיני הצוות הרפואי עמדה העובדה כי גם באם ההחייאה הקשה כשלעצמה הייתה "מצליחה" והמנוח היה חוזר לחיים קיים סיכוי גבוה כי מצבו הרפואי, המנטלי והתפקודי היה הופך גרוע יותר, והמנוח היה נותר עם נזק קשה מאוד, איכות חיים ירודה וקצרה מאוד לרבות, אפשרות של סבל עקב הנשמה ממושכת ויותר מכך סבל מיידי ועתידי עקב הממאירות בכיס השתן, ויתר מחלות הרקע מהן סבל המנוח. יש להדגיש כי מניעת סבל הוא אחד הגורמים האתיים המנחים להמנע מטיפול כולל במסגרת ההלכתית.

ב. ניתן גם להניח ובסבירות גבוהה מאד כי בחירת המנוח לו היה נשאל הייתה המנעות מהחייאה.

ג. בהתחשב במחלות הרקע ומצבו הרפואי של המנוח ובהמשך גם ההתדרדרות התפקודית, המנטלית והממאירות בכיס השתן הרי, שבכל מקרה למנוח היה קצור תוחלת חיים משמעותי וכאמור, סבל רב ופגיעה באיכות חייו.

חלק שלישי

מבלי לגרוע מהאמור לעיל, יטען הנתבע לגוף התביעה כדלקמן:

1. האמור בסעיף 1 לכתב התביעה איננו מוכחש.
2. האמור בסעיפים 2-3 מוכחש מחוסר ידיעה ולמעט העולה מהרשומות הרפואיות וצו הירושה.
3. מוכחש הנטען בסעיף ב' לכתב התביעה תחת הכותרת "הסעד המבוקש" ובתתי הסעיפים 1-2 לרבות פירוט נזקי התובעים הנטענים. הנתבע יחזור על טענותיו המקדמיות בחלק השני לכתב הגנה זה, הנתבע יטען כי אין בנסיבות המקרה מקום לפיצוי בגין נזק כללי ונזק מיוחד כמפורט בכתב התביעה ו/או אין מקום לפיצוי היורשים.
4. מוכחש האמור בסעיף ג' לכתב התביעה תחת הכותרת "תמצית העובדות" ו"פתח דבר" (סעיפים 3-8) לכתב התביעה, ולמעט העולה מהרשומה הרפואית. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה דלעיל, הנתבע יחזור על טענותיו בחלק השני לכתב הגנה זה.
5. מוכחש האמור בסעיפים 9-20 לכתב התביעה, ולמעט העולה מהרשומה הרפואית. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה דלעיל, הנתבע יחזור על טענותיו בחלק השני לכתב הגנה זה.
6. מוכחש הנטען בסעיפים 21-27 לכתב התביעה. הנתבע יחזור על טענותיו המקדמיות כאמור לעיל, יוסיף ויטען כדלקמן:
 - א. אין זה המקרה להעברת נטל השכנוע לכתפי הנתבע ו/או מי מטעמו, ועל התובעים להוכיח את כל פרטי תביעתם בהסתברות הנדרשת בדין. כעולה מכתב התביעה, התובעים ידעו לטעון היטב מהם המעשים ו/או המחדלים המוכחים, שגרמו, לכאורה, לנזקים, לרבות פטירתו המצערת של המנוח, ולכן אין הם עומדים בתנאי סעיף 41 לפקודת הנזיקין.
 - ב. במקרה דנן התובעים לא עומדת בתנאים המצטברים שנקבעו בחוק ובפסיקה להחלת הכלל ההופך את נטל הראייה, אשר לפיהם עליהם להראות את חוסר הידיעה, בכוח או בפועל, של העובדות הספציפיות שהביאו לגרימת הנזק. לפיכך, על התובעים להוכיח את כל פרטי תביעתם בהסתברות הקבועה בדין.
 - ג. הרישום הרפואי אותו ניהלו הנתבע ו/או מי מטעמו היה נאות, אותנטי, יסודי, מהימן ומלא. הרישום הרפואי לאורך כל הביקורים הינו תקין, מלא, מקובל, מפורט וברור כנדרש, וכי אין כל חסר רישומי אשר גרם לתובעים לכל נזק ראייתי שהוא ובוודאי שלא פגם בטיפול עצמו, ועל כן בטענה זו אין כדי להצדיק את העברת נטל הראייה אל כתפי הנתבע ו/או מי מטעמו.
 - ד. לפיכך, על התובעים לשאת במלוא נטל הבאת הראיות והוכחת תביעתם ברמת ההסתברות הנדרשת בדין, לרבות המעשים ו/או המחדלים ו/או הרשלנות המיוחסים לנתבעת ו/או מי מטעמו [והמוכחים], והקשר הסיבתי בינם לבין הנזקים הנטענים, הכול בהתאם לכלל לפיו "המוציא מחברו עליו הראייה", לרבות הוכחת רשלנות כלשהי מצד הנתבע ו/או מי מטעמו. בנסיבות דנן אין המדובר בנסיבות המקימות את היפוך נטל הראייה ו/או ההוכחה.
7. מוכחש הנטען בסעיף 28 לכתב התביעה. הנתבע יחזור על טענותיו המקדמיות כאמור לעיל. הנתבע יוסיף וידגיש כי לאורך כל התקופה בה שהה המנוח במסגרת הנתבע, התובעים היו מעורבים ומודעים למצבו לרבות, לשיקולים הקיימים ולטיפול בו, כל החלטה באשר לטיפול במנוח נעשתה בהסכמת התובעים ובידיעתם המלאה ולאחר שיחות שקויימו עימם באשר למצבו של המנוח. אין בנסיבות המקרה כל בסיס לקבלת טענה לתקיפה.

8. מוכחש הנטען בסעיף 29 לכתב התביעה על כל סעיפיו. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה דלעיל, הנתבע יחזור על טענותיו בחלק השני לכתב הגנה זה ותוסיף ויטען לחילופין ו/או במצטבר, כדלקמן:
- א. אין ולא הייתה כל רשלנות במעשי הנתבע ו/או מי מטעמו במהלך הטיפול הרפואי שהעניקו למנוח. הנתבע ו/או מי מטעמו העניקו למנוח טיפול נכון, סביר, בהתאם לסטנדרטים רפואיים מקובלים ונזקיהם הנטענים של (המוכחשים כשלעצמם) נגרמו חרף הטיפול המסור והמקצועי שניתן לה ולא בגינו ולא היתה לנתבע ו/או מי מטעמו כל דרך למונעו.
- ב. הנתבע ו/או מי מטעמו נקטו בכל אמצעי הזהירות המקובלים בטיפול ובמעקב אחר המנוח וזאת בהתאם למצבו.
- ג. הטיפול שניתן למנוח ע"י הנתבע ו/או מי מטעמו היה הנכון ו/או המתאים ו/או המתחייב בהתאם לפרקטיקה המקובלת ולאור המצג שעמד בפני הנתבע ו/או מי מטעמו, בכל שלב ושלב בזמן אמת.
- ד. טענותיו של מומחה התביעה כולן הינן טענות העולות כדי "חוכמה שלאחר מעשה בלבד" ואין בנסיבות העניין כדי להקים לתובעים כל עילת תביעה כלפי הנתבע ו/או מי מטעמו.
- ה. הנתבע ו/או מי מטעמו לא הפרו כל חובת זהירות שהיא כלפי המנוח ו/או אחרת, ואין בנסיבות הנטענות בכתב התביעה כדי להטיל על הנתבע כל אחריות שהיא ו/או כדי לשמש כל ראיה שהיא כאילו הנתבע ו/או מי מטעמו הפרו חובת זהירות כלשהי אותה הם חבו כלפי המנוח, ושהפרת חובת זהירות זו היא שגרמה לנזקיו הנטענים והמוכחשים כשלעצמם של התובעים, לרבות פטירתה המצערת של המנוח.
- ו. הנתבע ו/או מי מטעמו נהגו כרופאים סבירים ו/או כצוות רפואי סביר ו/או מוסד סביר, פעלו באופן מקצועי ומילאו את כל החובות המוטלות עליהם כדבעי. במסגרת זו סיפק הנתבע ו/או מי מטעמו למנוח טיפול ויעוץ נכון, מקובל, נאות, ברמה גבוהה ומתאימה, ללא רשלנות ו/או מחדל כלשהו מצידם, ולפיכך אין כל מקום לייחס לנתבע ו/או מי מטעמו התנהגות רשלנית כלשהי.
- ז. לאורך כל התקופה בה שהה המנוח במסגרת הנתבע, התובעים היו מעורבים ומודעים למצבו לרבות, לשיקולים הקיימים ולטיפול בו, כל החלטה באשר לטיפול במנוח נעשתה בהסכמת התובעים ובידיעתם המלאה ולאחר שיחות שקויימו עימם באשר למצבו של המנוח. אין בנסיבות המקרה כל בסיס לקבלת טענה לתקיפה ו/או העדר הסכמה מדעת.
- ח. הנתבע יטען להיעדר קש"ס בין נזקיהם של התובעים, לרבות פטירתו המצערת של המנוח, הנטענים והמוכחשים, לבין המעשים והמחדלים הנטענים, המוכחשים של הנתבע ו/או מי מטעמו.
- ט. הנזקים הנטענים, המוכחשים, נגרמו חרף הטיפול המסור של הנתבע ו/או מי מטעמו וכתוצאה מגורמים אחרים אשר אינם בשליטת הנתבע ו/או מי מטעמו ולא ניתנים היו למניעה ע"י הנתבע ו/או מי מטעמו.
- י. אירוע המקרה ו/או נזקיו הנטענים של המנוח (המוכחשים כשלעצמם) היו בלתי ניתנים למניעה ו/או בלתי ניתנים לצפייה באורח סביר.
- יא. ביצוע החייאה במצבו של המנוח ספק אם היתה מצליחה ומאריכה את תוחלת חייו של המנוח, וגם לו הצליחה הרי, שהמנוח היה נותר עם פגיעה נוירולוגית קשה ביותר, סבל רב, איכות חיים ירודה מאוד ותוחלת חיים קצרה.
9. מוכחש הנטען בסעיף 30 לכתב התביעה. הנתבע יחזור על טענותיו המקדמיות כאמור לעיל. הנתבע לא הפר כל חובה חקוקה לרבות בסעיף חוק זכויות החולה.
10. מוכחש הנטען בסעיפים 31-33 לכתב התביעה, לרבות חוות הדעת וקביעותיה של ד"ר ויגדר, שהנתבע עומדת על חקירתה. הנתבע יחזור על טענותיו בחלק השני לכתב הגנה זה, יוסיף ויטען, כדלקמן:
- א. התובעים מנועים מלטעון כל טענה שברפואה שאינה מבוססת בחוות דעת רפואית כנדרש.
- ב. חוו"ד מומחה התביעה מהווה "חוכמה שלאחר מעשה".
- ג. הנתבע שומר על זכותו לצרף חוות דעת רפואית מטעמו כאמור בפתח כתב הגנה זה.

ד. המומחית מתעלמת ממצבו הרפואי והקוגניטיבי הבסיסי של המנוח ומן העובדה כי החייאה בספק היתה מצליחה וגם לו היתה מצליחה הרי, שהמנוח היה עתיד לסבול מפגיעה קשה וסבל רב.

ה. המומחית אינה מציינת כמה זמן המנוח היה חי לו היתה מתבצעת החייאה מוצלחת. ומה היתה איכות חייו של המנוח במקרה זה. לא בכדי המומחית מתעלמת מעניין זה.

11. מוכחש הנטען בסעיף 34 לכתב התביעה. הנתבע יחזור על טענותיו המקדמיות לעיל.
12. מוכחש הנטען בסעיף 35 לכתב התביעה. הנתבע יטען כי בהתאם לתקנות סדר הדין האזרחי, הרי שאין לטעון טענות עובדתיות חלופיות, אלא אם כן הצהיר הטוען כי העובדות כהווייתן אינן ידועות לו. התובעים לא צירפו התצהיר כאמור, ומשכך, מנועים התובעים מלטעון טענותיהם כדבעי.
13. הנתבע אינה מכחישה את סמכות בית המשפט הנכבד.

אשר על כן, יש לדחות את תביעת התובעים כנגד הנתבע על הסף ולחייב את התובעים בתשלום הוצאות משפט הנתבע בצירוף שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כחוק.

רעות פורטנוי, עו"ד
ב"כ הנתבע
ב. ירושלמי ושות'